

for Ministrene, naar de fremsætte Lovforslag, at møde stærk Kritik og udsætte sig for store Forandringer med Hensyn til Gennemførelsen af de Sager, hvorom det drejer sig. Her er nu et af de glædelige Tilfælde, hvor jeg tror, man tør sige, at om dette Forslag vil Sagskundskaaben i dette Ting kun sige, at det er et af de Lovforslag, som vi modtage med vor hele, fulde Sympati og Paaskønnelse. Det er et af den Slags Lovforslag, som vi ønske at se mange af, særlig af den Grund, at det sparer Penge. Det er noget, som vi have hørt, at Ministeren sætter Pris paa, og det er noget, som vi alle sætte Pris paa. Derfor er det sikkert, at dette Lovforslag, som vil spare Statskassen for et Par Hundrede Tusind Kroner, vil blive modtaget med Sympati fra alle Sider. Men dernæst angaar det jo ogsaa en Reform, som vi tidligere alle have været enige om at ønske gennemført. Da vi for nogle Aar siden, nemlig 1899, gennemførte et Lovforslag, som ogsaa berørte dette Forhold, som her skal endelig ordnes, nemlig om en Indskrænkning af Krydstoldvæsenet, maatte den højtærede Minister faa en Forstaaelse af, at der her var almindelig Sympati for at gaa videre ad denne Vej, saaledes at Krydstoldvæsenet blev fuldstændig nedlagt. Det har jo i mange Aar været almindelig bekendt mellem os, at Krydstoldvæsenet saa langt fra blev betragtet med Sympati af Skibsførerne, at det tværtimod har været ilde set, og at man har ønsket at faa det fjernet. Nu kommer Ministeren med dette Forslag, og det maa vi være overordentlig glade ved. At Udgifterne til Krydstoldvæsenet ikke helt ville falde bort, og at der vil komme nogle andre Udgifter i Stedet, kan jo ikke være overraskende. Efter Forslaget vil der til Afløsning af det nuværende Opsyn medgaa en Bekostning af saadan noget som 50,000 Kr.; og det kan jo ikke være overraskende for os, at der maa gøres noget i saa Henseende. Men, som sagt, Besparselsen er jo ret betydelig, og den Ulempe, som Krydstoldvæsenet har været for Søfarten, bliver afhjulpen, saa at Forslaget i det hele taget er meget ønskeligt og sikkert vil blive gennemført her med stor Tilfredshed.

Det medfører jo vistnok nogle Ulemper for adskillige, at denne Ophævelse sker saa pludselig. Der findes jo en Del Mennesker i Krydstoldvæsenets Tjeneste, og de ville nu i Løbet af et Aar blive ledige, for saa

vidt de ikke kunne blive anbragte paa anden Maade. Der er derfor Frygt hos dette Personale for, at de ville komme til at lide i nogen Grad under dette Forhold. Det er jo imidlertid vistnok saaledes, at Ministeriet altid sørger for, at dets Funktionærer blive behandlede paa den pæneste og bedste Maade, og der er vist heller ikke nogen Grund til at frygte for, at Ministeriet ikke skulde vise al mulig Opmærksomhed mod det Personale, som her bliver ledigt, saa at man sørger for, at det Tab og det Savn, de derved komme til at lide, bliver saa lille som muligt. Og en Borgen for, at Ministeren har Øje ogsaa for dette Forhold, er, at han forlanger at disponere over 10,000 Kr. aarlig i 3 Aar for at kunne bøde paa dette Forhold. Disse 10,000 Kr. ville jo altsaa falde bort efter nogle faa Aars Forløb, men forhaabentlig ville de være tilstrækkelige, saa at ingen af de Folk, som have været beskæftigede ved Krydstoldvæsenet, i nogen særlig Grad komme til at lide under Ophævelsen deraf. Der er et Par Steder, hvor Ministeren vil opretholde om just ikke Krydstoldvæsenet, saa dog noget tilsvarende, nemlig ved Odense og ved Svendborg; og der kan vel ikke være nogen Indvending at gøre mod dette. Jeg gaar ud fra, at det er noget, som er vel overvejet, og som anses for at være nødvendigt. Forholdene ere vel ogsaa af den Beskaffenhed paa begge disse Steder, at det er nødvendigt at have noget i den Retning, som her er paapeget. De Anskaffelser, der ere foreslaaede, nemlig en Motorbaad ved Hals og Anskaffelsen af nogle Smaabaade til Tjeneste for Tilsynet, kan der jo heller ikke være noget at indvende imod. Navnlig Motorbaaden ved Hals maa vistnok være meget formaals-tjenlig, naar der skal være et Opsyn, navnlig i Sammenligning med en Sejlbaad, som ikke kan gøre fyldestgørende Tjeneste i dette Forhold.

Jeg kan i det hele taget — og jeg tror at kunne gøre det paa Tingets Vegne — udtale min store Glæde over, at dette Forslag er kommet frem, og jeg tror, at det vil blive modtaget paa en saadan Maade, at Ministeren kan have den Fornøjelse at se, at det vil nyde den hurtigste Fremme her i Tinget, saa at man ikke behøver at frygte for, at det ikke skulde blive vedtaget i denne Samling. Jeg vil sluttelig kun udtale et Ønske om, at Ministeren vil være i Stand til at kunne gaa videre ad den Vej, han her er slaaet ind paa, der er sikkert adskillige Omraader,